

[Statsministeren]

også ud fra, at inden folkettinget holder sommerferie, er resten af dette handlingsprogram, i hvert fald den del af det, vi har lovet skulle være færdig inden sommerferien, gennemført, og det er så gennemført med i nogen grad skiftende flertal, det gælder boligpolitikken, men ellers er det med støtte fra de radikale og/eller socialistisk folkeparti.

Der er imidlertid nogle bemærkninger fra hr. Gert Petersen, som er rent polemiske og selvfølgelig bare afleveret, fordi sådan noget skal afleveres ved en sådan lejlighed. Der er denne bemærkning: regeringens løfter ikke bare før valget, men også efter valget har regeringen virkelig spillet op til at ville holde. Dermed er det jo tydeligt sagt, at det er man ikke vant til. Jeg garanterer for, hr. Gert Petersen, at når næste valgsituation opstår, vil hr. Gert Petersen være i en situation, hvor alt det, han har foreslået forud for sidste valg, slet ikke er gennemført og ikke tilnærmelsesvis er gennemført, sådan som SF vil det. Er det så også udtryk for, at socialistisk folkeparti ikke holder sine valgløfter? Nej, det er den situation, som socialdemokratiet altid har været i, at der også i denne sal var andre end socialister, andre end socialdemokrater; der var også nogle venstrefolk og nogle konservative – somme tider har jeg syntes, der var for mange af dem – og der er også centrum-demokrater, kristeligt folkeparti og et fremskridtparti. Det er jo den simple forklaring, hr. Gert Petersen, og det er lidt urimeligt, vil jeg sige venligt til min ven – jo, jeg har flere venner i denne sal – at polemisere på den måde og søge at give et falsk indtryk af, hvad der er den faktiske situation.

Hr. Gert Petersen talte også om klassesamarbejdsfilosofien, og selv om jeg egentlig føler, at hele den filosofi er det ikke tid til at gøre alt for meget ud af i en diskussion her, er det alligevel interessant, at det er sådan noget, hr. Gert Petersen skal have ført frem ved en lejlighed som denne. Hr. Gert Petersen skal jo have dækket sig ind i forhold til venstresocialisterne, og derfor skal der endelig lægges afstand til hele tanken om klassesamarbejde. Jeg vil sige til hr. Gert Petersen og socialister ude på den fløj: hvad pokker har I egentlig ellers troet man skal gøre, hvis ikke der i et rimeligt omfang er behov og nødvendighed for, at der også finder et, som man kalder det, klassesamarbejde sted? Vi vedstår altså dette. Det er også en form for

klassesamarbejde, når vi går ind i en positiv landbrugspolitik, og det er også en form for klassesamarbejde, når vi går ind for at støtte dele af erhvervslivet på den ene eller den anden måde. Det er i det hele taget urimelig og verdensfjern teori at snakke om, at der ikke i et eller andet omfang – jeg siger udtrykkeligt i et eller andet omfang – er behov for, at man kan række hånd over afstand og interesseremodsetninger, for gør man ikke det, er det helt sikkert, at så er der ingenting, der kan fungere i et samfund af den type, vi har her i Danmark. Det er jo da det grundlag, vi arbejder på, hr. Gert Petersen, og det mener jeg at man må acceptere.

Jeg vil godt sige, at også jernbaronerne i jernindustrien kan det somme tider være rimeligt at gå ind i et fornuftigt samarbejde med, og når man her snakker om indkomstpolitik som noget ganske forfærdeligt, er jeg meget sikker på, at selv i det mest socialistiske samfund vil det være nødvendigt at se på, hvordan man på en fornuftig måde kan styre indkomstudviklingen. Den er en del af den samlede økonomiske politik, den er en del af det samfund, vi lever i, og hvis SF vil være med i det fremtidige samarbejde, er det verdensfjernt, hvis de placerer sig for ensidigt imod enhver form for indkomstpolitik; det vil ikke heller SF i det lange løb kunne holde til. Enten er man forstående over for denne tankegang i den form, som det nu er muligt at få den igennem, og som også giver social balance, eller også når socialistisk folkeparti ikke ud over den indflydelse og den størrelse, som det har i dag.

Jeg vil eksempelvis også sige, at den simple ting at lave en overenskomst på arbejdsmarkedet med eller uden mæglingforslag er også klassesamarbejde. Skulle vi også opgive det? Er det meningen, at vi skal have et samfund, hvor vi ligger i konstant voldsom konfrontation med hinanden, og hvor man bruger al tid til larmende opgør og ikke får lavet konkrete og positive fremskridt? Det mener jeg naturligvis ikke er holdbart, og det mener jeg også at socialistisk folkeparti må gøre sig klart; så må de tage de vanskeligheder, de har med venstresocialisterne på dette område.

Så sagde hr. Gert Petersen også, at man selvfølgelig ikke ville stille sig tilfreds med ethvert tilbud. Nej, det har jeg forståelse for, og vi er også af den opfattelse, at når sociali-